

ข้อมูลเกี่ยวกับหนังสือหรือระหว่างหน่วยงานของรัฐ

เรื่องนี้เป็น การขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือหรือระหว่างหน่วยงานของรัฐ เกี่ยวกับการพิจารณาดอกเบี้ยตามประมวลรัษฎากร มาดูว่าจะเปิดเผยได้หรือไม่

บริษัท ก ได้มีหนังสือถึงสำนักงาน A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือข้อหาหรือ บันทึกข้อความ หนังสือตอบข้อหาหรือ และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด กรณีการพิจารณาว่าจะให้หรือไม่ให้ดอกเบี้ยแก่บริษัท ก ซึ่งเป็นผู้ได้รับคืนภาษีอากรจากการได้รับเงินคืนภาษีมูลค่าเพิ่มล่าช้า แต่สำนักงาน A ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงาน A ได้หารือไปยังสำนักงาน B จึงมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานในการพิจารณาให้ดอกเบี้ย จึงเปิดเผยไม่ได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บริษัท ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังวินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ประกอบด้วย รายงานการประชุมเกี่ยวกับการตอบข้อหาหรือ หนังสือสำนักงาน B และหนังสือสำนักงาน A ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่ข้อมูลที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่มีลักษณะเป็นรายงานข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณากรณีขอให้สั่งดอกเบี้ยแก่ผู้รับคืนภาษี ซึ่งถือเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานรัฐ เมื่อสำนักงาน A ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยแจ้งผลการพิจารณาสั่งดอกเบี้ยแก่บริษัท ก แล้ว การเปิดเผยจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการพิจารณาสั่งดอกเบี้ยแก่ผู้รับคืนภาษีของสำนักงาน A อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ประกอบกับบริษัท ก ในฐานะผู้รับคืนภาษีเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยตรง ย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน และการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ว่า สำนักงาน A ได้พิจารณาดำเนินการไปโดยถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน A เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้กับบริษัท ก

มีข้อสงสัยการปฏิบัติและใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ หรือ www.oic.go.th

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลัง (ที่ ศค ๓/๒๕๖๔)
นายเฉลิมพล เลียบทวี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ข้อมูลเกี่ยวกับการเสียหายเงินได้ของผู้สมัครรับเลือกตั้ง

เรื่องนี้เป็น การขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเสียหายเงินได้ของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น มาดูว่าจะเปิดเผยได้หรือไม่

นาย ก ได้มีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบล น ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายการเสียหายเงินได้บุคคลธรรมดาของนาย ข ประจำปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓ รวมถึงหนังสือยืนยันการไม่ได้เสียหายเงินได้บุคคลธรรมดาเพื่อตรวจสอบว่านาย ข ซึ่งเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นนั้นได้เสียหายเงินได้บุคคลธรรมดาหรือไม่ อย่างไร แต่องค์การบริหารส่วนตำบล น ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังวินิจฉัยสรุปว่าข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในวันสมัครรับเลือกตั้ง นาย ข ได้มีหนังสือยืนยันการไม่ได้เสียหายเงินได้บุคคลธรรมดาเนื่องจากมีเงินได้ไม่ถึงเกณฑ์ที่จะต้องเสียหาย โดยปัจจุบันคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ดำเนินการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นเสร็จเรียบร้อยแล้ว การเปิดเผยหนังสือยืนยันการไม่ได้เสียหายเงินได้บุคคลธรรมดาของนาย ข จึงไม่เป็นอุปสรรคหรือส่งผลกระทบต่อจัดการเลือกตั้งอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างไรก็ดี จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบล น เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลได้แก่ หมายเลขประจำตัวประชาชน และลายมือชื่อของนาย ข

มีข้อสงสัยการปฏิบัติและใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ หรือ www.oic.go.th

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลัง (ที่ ศค ๑/๒๕๖๖) นายเฉลิมพล เลียบทวี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ข้อมูลเกี่ยวกับรายงานผลการตรวจปัสสาวะ

เรื่องนี้เป็น การขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการตรวจปัสสาวะของตนเอง หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยได้หรือไม่

นาย ก ได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจปัสสาวะเพื่อหาสารเสพติดในร่างกาย ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจได้นำตัวอย่างปัสสาวะของนาย ก ส่งไปตรวจที่หน่วยงาน A หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจแจ้งนาย ก ด้วยว่าผลตรวจเป็นลบและมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องนาย ก แต่ต่อมาพนักงานอัยการได้มีคำสั่งฟ้องนาย ก ข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๑ (เมทแอมเฟตามีน) โดยผิดกฎหมาย และเป็นผู้ขับรถขณะมีสารเสพติดให้โทษประเภทที่ ๑ (เมทแอมเฟตามีน) โดยผิดกฎหมาย นาย ก จึงมีคำขอรายงานผลการตรวจปัสสาวะของตนเองจากหน่วยงาน A แต่หน่วยงาน A ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่านาย ก ไม่ได้เป็นหน่วยงานที่ส่งตัวอย่างปัสสาวะให้กับหน่วยงาน A โดยตรง จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้กับนาย ก นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุขวินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารรายงานผลการตรวจปัสสาวะนาย ก ตามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้นำส่งไปตรวจที่หน่วยงาน A ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของนาย ก ในเรื่องการตรวจยืนยันสารเสพติดให้โทษชนิดเมทแอมเฟตามีนในปัสสาวะของนาย ก อันอาจจะบ่งชี้ให้เห็นถึงสภาวะร่างกายของนาย ก ในช่วงเวลาเกิดเหตุว่ามีสภาพเป็นปกติหรือไม่ และได้มีการบันทึกไว้เพื่อใช้เป็นหลักฐานของราชการเสมือนประวัติสุขภาพของนาย ก ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของนาย ก ตามมาตรา ๒๕ ประกอบมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน นาย ก ย่อมมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนดังกล่าว จึงวินิจฉัยให้หน่วยงาน A เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ นาย ก

มีข้อสงสัยการปฏิบัติและใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ หรือ www.oic.go.th
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลัง (ที่ พส ๗/๒๕๖๔)
นายเฉลิมพล เลียบทวี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

การเปิดเผยหนังสือร้องเรียน

เรื่องนี้ เป็นกรณีที่ผู้ถูกร้องเรียนได้มีหนังสือขอให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หนังสือร้องเรียนและรายชื่อผู้ร้องเรียน ในกรณีนี้ มีแนวทางในการเปิดเผยอย่างไร มาดูกันค่ะ

นาย ก. ถูกร้องเรียนต่อหน่วยงาน ข. ว่า เป็นผู้ก่อ สนิบสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจในการ จัดยานพาหนะนำผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปยังที่เลือกตั้ง เพื่อการเลือกตั้ง โดยไม่เสียค่าโดยสารหรือค่าจ้างซึ่งต้องเสีย ตามปกติ อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งต่อมาหน่วยงาน ข. ได้ยุติเรื่องร้องเรียนเนื่องจากไม่ปรากฏพยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวหาดังกล่าว นาย ก. จึงมีคำขอสำเนาหนังสือร้องเรียนพร้อมรายชื่อผู้ร้องเรียน โดยหน่วยงาน ข. ได้ปฏิเสธเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า หนังสือร้องเรียนและรายชื่อผู้ร้องเรียนเป็นเอกสารที่มีความจำเป็นที่ต้องปกปิดเป็นความลับ เพราะมีรายละเอียดเกี่ยวกับพยานบุคคล หากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคล หนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบมาตรา ๔๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๖๐ นาย ก. จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวพิจารณาแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างประเทศ ความมั่นคงและการเมือง เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ หนังสือร้องเรียนและรายชื่อของผู้ร้องเรียนเมื่อหน่วยงาน ข. ได้พิจารณา เรื่องร้องเรียนแล้วมีคำสั่งให้ยกคำร้องเรียน ดังนั้นการเปิดเผยหนังสือร้องเรียนจึงไม่เป็นอุปสรรคหรือส่งผล กระทบต่อการพิจารณาเรื่องร้องเรียนอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน ประกอบกับนาย ก. เป็นผู้ถูกร้องเรียนจึงเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง จึงเปิดเผยให้ นาย ก. ทราบได้ โดยให้ หน่วยงานปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลหรือข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล ได้แก่ ชื่อ ชื่อสกุล ลายมือชื่อ ที่อยู่ และข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียน รวมทั้งชื่อ นามสกุล ของบุคคลอื่น ที่ปรากฏอยู่ในหนังสือร้องเรียน เนื่องจากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติและใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๘๖ หรือ www.oic.go.th

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างประเทศ ความมั่นคงและการเมือง (ที่ ตม ๑ ๒๕๖๖) นางสาวปิยะนันท์ ปันศิริ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

คำสั่งแจ้งผลการลงโทษเปิดเผยได้หรือไม่

เรื่องนี้ นาย ก. ได้มีหนังสือขอคัดถ่ายสำเนาหนังสือจังหวัด A เรื่อง สั่งให้นาย ข. พ้นจากตำแหน่งหน้าที่จากเทศบาลตำบล B โดยนาย ก. อ้างว่าตนเป็นผู้มีส่วนได้เสียในกรณี นาย ข. ถูกสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง และเรื่องดังกล่าวอยู่ในกระบวนการพิจารณาของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ภาค ... ซึ่งนาย ก. เป็นโจทก์ร่วมในคดี จึงต้องการสำเนาหนังสือจังหวัด A เพื่อนำไปประกอบการนำเสนอต่อศาลในการพิจารณาคดี มาดูกันค่ะ ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนั้นเปิดเผยได้หรือไม่

นาย ก. ได้มีหนังสือขอคัดถ่ายสำเนาหนังสือจังหวัด A เรื่อง สั่งให้นาย ข. พ้นจากตำแหน่งหน้าที่จากเทศบาลตำบล B แต่จังหวัด A ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า หนังสือดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงเข้าลักษณะข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๕) นาย ก. จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารจังหวัด A

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่หนังสือจังหวัด A เรื่องสั่งให้นาย ข. พ้นจากตำแหน่งหน้าที่จากเทศบาลตำบล B ซึ่งเป็นหนังสือแจ้งผลการพิจารณาของจังหวัด A ตามสำนวนการไต่สวนของ ป.ป.ช. มิใช่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล อันจะถือว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างใด จึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยหนังสือนั้นจึงไม่เป็นอุปสรรคหรือส่งผลกระทบต่อการศึกษาสั่งลงโทษอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕ (๒) ประกอบกับหนังสือดังกล่าวไม่ปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมหรือการกระทำความผิดที่หากเปิดเผยแล้ว จะก่อให้เกิดความอับอายหรือเสื่อมเสียชื่อเสียงของผู้ถูกลงโทษ การเปิดเผยจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๒) อีกทั้งการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ อันจะก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ จึงเปิดเผยให้ นาย ก. ทราบได้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ นาย ก.

มีข้อสงสัยการปฏิบัติและใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๙๐ หรือ www.oic.go.th

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๒๔๕/๒๕๖๖)

นางสาวนาตยา สมเที่ยง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ ส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”